

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/138/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010197
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010197.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému O. N., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., C. XXXX/XX, okres A., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. a), písm. d), 139 odsek 1 písm. c), písm. e), 127 odsek 3, odsek 5 Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 04. januára 2022 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 22. novembra 2021 pod sp. zn. 2T/71/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného O. N. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 22. novembra 2021 pod sp. zn. 2T/71/2021 bol obžalovaný O. N., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na §§ 138 písm. a), písm. d), 139 odsek 1 písm. c), písm. e), 127 odsek 3, odsek 5 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný O. N. dňa 11.07.2021 v čase okolo 03.00 hod. v O. G. pod vplyvom alkoholu prišiel cez garáž, od ktorej mal kľúče do rodinného domu č. XX, kde spolu s poškodenou, svojou bývalou manželkou G. N. býval a so sekerou v ruke sa otcovi svojej bývalej manželky poškodenému A. M., nar. X.XX.XXXX, ktorý sa tam v tom čase nachádzal, vyhrážal zabitím, pričom sa so sekerou začal zaháňať a zaťal ju do sedačky a poškodeného A. M. zhodil na dlážku, po čom povedal poškodenému A. M., že už nemá čo stratiť, že buď zabije jeho, jeho dcéru G. N. alebo si môže vybrať buď dcéru alebo vnučku, po čom asi dvakrát zaťal sekeru do sedačky a následne poškodeného A. M. udrel päťou pravej ruky do hlavy, po čom obžalovaný zaútočil na poškodenú G. N., ktorá začala poškodeného A. M. brániť, pričom ju opakovane udrel otvorenou dlaňou do tváre a vyhrážal sa jej, že ju zabije a ešte predtým ju znásilnil a následne ju sekerou poranil na pravej ruke v oblasti pod ramenom, následne sa poškodený A. M. snažil pomôcť poškodenej G. N., pričom ho obžalovaný kopol do hrudníka, následne obžalovaný chytil poškodeného A. M. pod krk a udrel ho pravou rukou do tváre do oblasti nosa, na čo poškodenému A. M. začala tiecť krv, po čom obžalovaný povedal poškodenému A. M., aby išiel von, kde ho rozseká, pričom sa zaháňal sekerou, po čom medzi poškodeným A. M. a obžalovaným došlo k zápasu o sekeru, nakoľko sa obžalovaný vyhrážal poškodenej G. N., že ju dorazí, po čom z miesta obžalovaný odišiel preč, čím obžalovaný svojím konaním vzbudil u poškodenej svojej bývalej manželky G. N. a u poškodeného A. M. dôvodnú obavu o život a zdravie, obžalovaný svojím konaním spôsobil poškodenému A. M. podvrtnutie krčnej chrčtice ľahké, zmliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vľavo, zmliaždenie nosa, zmliaždenie prednej brušnej steny s odreninou vľavo, odreninu predkolenia vľavo, zmliaždenie predkolenia vľavo pod jabĺčkom, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie a liečenie v trvaní XX dní s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 6 dní, a poškodenej G. N. spôsobil zmliaždenie tváre a oblasti očnice vpravo

s krvným výronom, odreninu paže vľavo, zmliaždenie paže vpravo, zmliaždenie II. prsta a chrbta ľavej nohy s krvným výronom, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie v trvaní 2 dní s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodenej v trvaní 3 dni.

Za tento trestný čin bol obžalovaný O. N. odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 (správne aj podľa odseku 8) Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks sekery červenej farby s čiernou rúčkou o celkovej dĺžke 41 cm, ktorej vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát podľa § 60 odsek 5 Tr. zákona.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v A., A. XX, okres A. škodu v sume -200,- €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia napadol odvolaním proti výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a konaniu, ktoré im predchádzalo obžalovaný O. N., ktorý bol osobne prítomný pri vyhlásení rozsudku okresného súdu na hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení prostredníctvom ustanoveného obhajcu odvolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru okresný súd dostatočne nezohľadnil zásady ukladania trestu podľa § 34 Tr. zákona, keď neprihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a pritažujúce okolnosti, na jeho osobu ako páchatel'a ako i na možnosť jeho nápravy a to, že trest má mať prevýchovný účinok, súd má tiež prihliadnuť na to, aby postihoval iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Má za to, že v jeho prípade postačuje uloženie trestu odňatia slobody s kratším trvaním, ktorý bude plniť individuálno-preventívny a s ním spojený generálno-preventívny účinok, vrátane represívnej funkcie. Pri prevahe poľahčujúcich okolností u neho okresný súd uložil tiež neadekvátne neprímerane prísny trest. Poukázal na to, že urobil prijaté vyhlásenie o uznaní viny, ktoré okresný súd aj prijal, keď spáchaný skutok priznával od samého začiatku s opakovaným prejavom účinnej ľútosti i na hlavnom pojednávaní. Ďalej poukázal na to, že má celkovo tri vyživovacie povinnosti na maloleté deti narodené 2012, 2013 a 2017, ktoré budú neprímerane dlhým trestom trpieť po viacerých stránkach a v jeho prospech svedčí aj skutočnosť, že nárok poškodenej na náhradu škody bez námietok uznal. Predmetnú trestnú činnosť spáchal počas určenej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za inú trestnú činnosť Okresným súdom Partizánske, sp. zn. 2T/78/2020, kde mu bol právoplatne uložený trest odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov s probačným dohľadom a v prípade premeny tohto trestu na nepodmienečný by tak musel vykonať trest odňatia slobody celkovo 20 mesiacov, čo mal okresný súd zohľadniť a čo tiež poukazuje na neprímeranú prísnosť jeho potrestania. Aj keď by mu nemohol byť uložený už podmiennečný trest v prejednávanej veci podľa § 49 odsek 2 Tr. zákona, okresný súd mohol zväžiť uloženie alternatívneho trestu a v tomto smere poukázal na judikát uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. SR 7/2015 pod č. 85, z ktorého vyplýva, že súd nie je v takýchto prípadoch viazaný povinnosťou uložiť iba trest odňatia slobody. Preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsudku okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil výroky o treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku upustil u neho od potrestania podľa § 40 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, alternatívne, aby pri zohľadnení prevažujúcich poľahčujúcich okolností mu uložil trest povinnej práce alebo nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Dozorový prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadril.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie obžalovaného navrhla preto ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku, zamietnuť.

Ustanovený obhajca obžalovaného právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na ich písomne odvolanie a v ňom uvádzané dôvody a spôsob, akým ma odvolací súd rozhodnúť.

Obžalovaný právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súhlasí so všetkým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. decembra 2021, na verejnom zasadnutí dňa 04. januára 2022 postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného O. N., ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste však ale nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku vzhľadom na okresným súdom prijaté právoplatným uznesením vyhlásenie obžalovaného o uznání viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť odvolací súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznání viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému O. N., t. j. pri určení druhu a výmery trestu pri treste odňatia slobody, spôsobu jeho výkonu ako i pri ukladaní trestu prepadnutia veci, špecifikovaného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona, vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, s prihliadnutím na prvostupňovým okresným súdom správne zistené prevažujúce existujúce poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, na druhej strane za existencie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a správne aj podľa odseku 8 Tr. zákona, so zaradením na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody do prísnejšieho ústavu na výkon tohto trestu podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, keďže obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku (iné, prísnejšie či miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona ani podľa názoru odvolacieho krajského súdu nie je nevyhnutné ale ani opodstatnené), zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu a konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, prvostupňovým súdom správne zistené uvedené dve poľahčujúce okolnosti a jednu priťažujúcu okolnosť, ako aj osobu a osobné pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku prvostupňový okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje. Formálny nedostatok spočívajúci v tom, že okresný súd vo výroku neuviedol aj odsek 8 ustanovenia § 38 Tr. zákona či ustanovenie § 49 odsek 2 Tr. zákona však nevedie k tomu, aby bolo nevyhnutné výrok naprávať. Okresný súd správne priznal poľahčujúce okolnosti spočívajúce v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti doznával už od prípravného konania a súčasne uveriteľne oľutoval jej spáchanie a urobil vyhlásenie o uznání viny, pričom správne okresný súd u obžalovaného identifikoval priťažujúcu okolnosť, ktorá spočívala v jeho predchádzajúcom odsúdení. Nie je možné sa stotožniť s odvolacími námietkami v tom, že uložený trest odňatia slobody v stanovenej výmere je trestom neprimerane prísny. Práve naopak, okresný súd správne zohľadnil skutkové okolnosti prípadu, ktoré nemožno v posudzovanom prípade považovať za banálne. Tieto pokladá aj odvolací súd za pomerne závažné, ktoré nielen absolútne neodôvodňujú obžalovaným navrhované upustenie od potrestania, ale neodôvodňujú ani uloženie iného, alternatívneho trestu (napr. i trest povinnej práce), ktoré na druhej strane teoreticky prichádzalo do úvahy. Okresný súd správne a zákonne zohľadnil potom aj ostatné zákonné kritéria podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Nič na tom nemení ani opačný, subjektívny názor obžalovaného. Skutočnosť, že trest odňatia slobody môže mať v niektorých prípadoch aj dopad na rodinu páchatel'a tak ako poukazoval si mal obžalovaný dostatočne uviesť v inkriminovanom čase, osobitne zvlášť, keď si bol vedomý voči komu pácha trestnú činnosť a toho, že mu plynie určená skúšobná doba za spáchanie inej trestnej činnosti. Odvolací súd pritom musí uviesť, že uložený trest odňatia slobody okresným súdom v napadnutom rozsudku je možné skôr považovať ešte za mierny. Jeho sprísnenie však by nebolo možné, pretože odvolanie prokurátor v jeho neprospech nepodal. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pokiaľ obžalovaný vo svoj prospech v odvolacích námietkach argumentoval predchádzajúcim, ešte nevykonaným trestom odňatia slobody, okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody v posudzovanom prípade musel potom ukladať ďalší trest v zmysle § 43 Tr. zákona, pričom jediné, čo musel rešpektovať bolo iba to, že

oba uložené tresty odňatia slobody ich súčtom nemohli prekročiť maximálnu hranicu 25 rokov odňatia slobody či doživotie. V sumáre odvolací súdu uvádza, že oba tresty, ktoré boli obžalovanému uložené vo vzájomnom súhrne tvoria celok, od ktorého je možné dôvodne očakávať naplnenie nielen očakávaný účel trestu, ale tento vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného O. N. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.